

N:o 2.

Ank. till Riksd. Kausli den 2 Febr. 1880, kl. 2 e. m.

*Betänkande, i anledning af väckt motion om åläggande för vissa
embets- och tjänstemän att erlægga särskild bevillning.*

Under anförande, hurusom orsaken dertill, att statens inkomster icke försloge till dess utgifter, hufvudsakligen vore att söka i den förhöjning af statens tjänstemäns löner, som under de senare åren egt rum; att åtgärder till rättande af nämnda missförhållande mellan statsinkomsterna och statsutgifterna borde vidtagas å det håll, der missförhållandet uppkommit; samt att de skäl, hvilka, hemtade från tillfälligtvis uppgående lefnadskostnader, anförts för höjande af tjänstemännens löner, varit mindre välbetänkta, då lefnadskostnaderna nu vore billigare än någonsin, har Herr *Jonas Jonasson i Rassebygd* uti en inom Andra Kammaren väckt, till Bevillnings-Utskottet remitterad motion (N:o 126) föreslagit, »att Riksdagen måtte besluta, att, så länge statens inkomster fordra, att tilläggsbevillning skall utgå, statens tjänsteman, som blifvit å ny aflöningsstat efter den senaste löneregleringen uppförd eller åtnjuter 20 procent löneförhöjning som dyrtidstillägg, samt den, som erhållit pension efter nya löneregleringen, må åläggas att, utom erläggande af bevillning och tilläggsbevillning, till staten utgifva särskild bevillningsavgift motsvarande 10 procent af sin lön eller pension».

Såsom här af framgår, har motionären uti den omständighet att, enligt motionärens förmenande, missförhållandet mellan statens inkomster och utgifter hufvudsakligen skulle vållats af de på senare tider vidtagna löneförhöjningar för statens tjänstemän, velat finna ett skäl för frångående till desses nackdel af den i öfrigt gällande grundsats om alla samhälls-

klassers likställighet inför beskattningslagarne. Det vill synas, som hade det varit mera öfverensstämmande med den af motionären uttalade åsigt om orsaken till statsbristens uppkomst, att motionären föreslagit upphäfvande af de en gång träffade åtgärder, som skulle hafva föranlett densamma. Då motionären likväl antagligen funnit hinder härför möta uti tjänstemännens, på de af Kongl Maj:t och Riksdagen fastställda aflöningsstater och gällande pensionsförfattningar grundade, genom fullmakter och pensionsbref dem tillförsäkrade rätt till ifrågavarande löne- och pensionsförmåner, lärer den af motionären föreslagna utväg att under sken af beskattning söka uppnå samma mål få anses föga öfverensstämma med Riksdagens värdighet, likasom, der en sådan tjänstemänneus rätt icke eger rum, såsom i fråga om de för vissa tjänstemän årligen beviljade dyrtidstillägg eller löneförbättringar, den föreslagna beskattningen allenast skulle innebära en temligen ändamålslös omväg, ett tagande med den ena handen af hvad med den andra blifvit gifvet. Utskottet hemställer alltså,

att Herr Jonas Jonassons ifrågavarande motion måtte af Riksdagen lemnas utan afseende.

Stockholm den 2 Februari 1880.

På Utskottets vägnar:

A. H. FOCK.